

KARCZ (10) *sb m*

a *pochylone*.

sg *N* karcz (4). ◇ *A* karcz (3). ◇ *pl G* karczów (3); -ów (2), -(o)w (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

1. *Pniak i korzenie pozostałe po ścięciu drzewa; radix arboris excisae vel imum caudicis, summum radicis succisae arboris Cn (8)* : Choć lię ftárzeie w ziemi korzeń iego/ á w prochu obumrze karcz [ramus] iego. *BudBib Iob 14/8*.

W połączeniu szeregowym (1): ábyć w Groblą nie kładli karczów/ kłódzia/ drow/ álbo iákich chróftów/ álbo drząždżu iákiego połamáného *Strum F2*.

Zwrot: »karcz (wy)kopać« [szyk zmienny] (5): *GliczKsiąż 18v*; *Kopaycie wy Karcz przedlię/ y buduycie ftawy KochSat A4; Strum E4v; GostGosp 70, 167*.

Wyrażenie: »wyschły jako karcz« (1): *Torridus macie, Wyfchły yáko karcz. Mqcz 459d*.

2. *Miejsce po wycięciu lasu przed usunięciem z ziemi pniaków z korzeniami (2)* : *carectum est locus, ubi crescunt carices, herbae acutae et durae, karcz vel poramba BartBydg 23b*.

a. *Ziemia uprawna powstała po wykarczowaniu pniaków (1)* : *Rus, villa, terra, ager, zyemya plugyem robyona, karcz BartBydg 134*.

Synonimy: 1. *karpa*; 2. *poręba*.

Cf [**KARCZEWINA**]